

MRF 2024.103

Planklagenævnets afgørelse af 26. april 2024, j.nr. 24/02128

Afvist klage over Viborg Kommunes vedtagelse af tillæg til planstrategi efter planlovens § 23 a, der skulle anvendes til ansøgning til ministeren om udlæg af nyt sommerhusområde ved Hjarbæk efter planlovens § 5 b, stk. 4, da klagen ikke indeholdt retlige spørgsmål vedrørende kommunens afgørelse.

Viborg Kommune vedtog den 24. januar 2024 tillæg 2 til planstrategi 2024, Udvikling i kystnærhedszonen, hvilket udpegede et nyt sommerhusområde i tilknytning til en campingplads og et eksisterende sommerhusområde ved Fjordalen i Hjarbæk. Tillæggets funktion var at udgøre en del af grundlaget for en ansøgning til By-, Land- og Kirkeministeriet med henblik på udpegning af sommerhus- og udviklingsområder i et landsplandsdirektiv. Vedtagelsen af tillægget blev påklaget af en forening, der navnlig anførte, at det udgjorde ”en dårlig idé” at udlægge et nyt sommerhusområde ved Hjarbæk, at byggeriet ville ligge inden for kystnærhedszonen og kirkebygge- linjen, og at tillægget ville hindre offentlighedens adgang til kysten. Planklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at nævnet har kompetence til at tage stilling til retlige spørgsmål ved klage over en kommunes afgørelse efter planloven, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, hvilket i forhold til nævnets prøvelse af planer betyder, at

nævnet kan tage stilling til, om planvedtagelsen er sket i overensstemmelse med de retningslinjer, der findes i lovens kap. 6. Nævnet kan derimod ikke kunne prøve planers hensigtsmæssighed. Videre bemærkede nævnet, at nævnet ikke har kompetence til at vurdere, om offentlighedens adgang til kysten sikres, eller om der findes særlige landskabs- og kulturinteresser, der medfører, at et område ikke kan udlægges til sommerhusområde efter planlovens § 5 b, stk. 4. Nævnet bemærkede, at kompetencen hertil tilkom kommunen i forbindelse med vedtagelse af tillægget. I forhold til den konkrete sag bemærkede nævnet videre, at tillægget blot udgjorde en indstilling til ministeren, der foretog en vurdering af det område, som kommunen ønskede udlagt, og som herefter ved landsplandirektiv kunne udlægges som sommerhusområde, hvilket ikke kan påklages til nævnet. Med henvisning til, at klagen ikke indeholdt retlige spørgsmål vedr. kommunens afgørelse, afviste nævnet at behandle klagen.

Kommentar: Afgørelsen vedrører den ganske komplicerede beslutningsgang, der er etableret med planlovens § 23 a om planstrategi sammenholdt med den særlige ordning, der er fastsat i planlovens § 5 b om planlægning for bl.a. nye sommerhusområder i kystnærhedszonen. Kommunens afgørelser om planstrategi og ændringer af denne efter planlovens § 23 a kan indbringes for Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. **MRF 2021.372 Pkn**, hvor Planklagenævnet ophævede tillæg til Frederikshavn Kommunes planstrategi grundet manglende væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsen. Se tilsvarende **MRF 2021.363 Pkn**, hvor Holstebro Kommunes planstrategi blev ophævet grundet mangler i væsentlighedsvurderingen efter planhabitatbekendtgørelsen, som kunne føre til, at SMV-screening efter miljøvurderingslovens § 10 ikke var tilstrækkelig. Den omstændighed, at der i planlovens § 5 b, stk. 4, stilles krav til indholdet af planstrategi for at søge ministeren om udlægning af område ved landsplandirektivet, ændrer således ikke ved, at kommunens vedtagelse af en planstrategi er en afgørelse efter planloven, som kan indbringes for Planklagenævnet. Prøvelsen kan imidlertid forekomme noget meningsløs, når der bortses fra prøvelsen af miljøvurderingen af strategien, da strategien i disse tilfælde alene er en betingelse for at søge ministeren om landsplandirektiv, hvorfor resultatet af prøvelsen på forhånd er givet, medmindre der er forvaltningsprocessuelle mangler ved vedtagelsen. Når klagen i ovennævnte sag blev afvist, skyldes det således ikke, at kommunens planstrategi ikke kan indbringes for Planklagenævnet, men derimod at klager ikke havde fremsat klagepunkter, der faldt inden for nævnets kompetence til at prøve retlige spørgsmål ved planvedtagelsen, hvilket efter nævnets praksis fører til afvisning, jf. f.eks. **MRF 2022.130 Pkn** om et § 14-forbud.



Afvisning af klage over Viborg Kommunes vedtagelse af tillæg 2 til planstrategi 2040, Udvikling i kystnærhedszonen

Sag: 24/02128

Dato: 26. april 2024

Viborg Kommune vedtog den 24. januar 2024 tillæg 2 til planstrategi 2040, Udvikling i kystnærhedszonen.

En forening har klaget over afgørelsen.

Planklagenævnet kan ikke behandle klagen.

1. Sagens oplysninger

1.1 Kommunens afgørelse

Viborg Kommune vedtog den 24. januar 2024 tillæg 2 til planstrategi 2040, Udvikling i kystnærhedszonen.

Tillæg 2 udpeger et nyt sommerhusområde i tilknytning til [Fortroligt 1] Camping og eksisterende sommerhusområde ved Fjordalen i Hjarbæk.

Tillægget til planstrategien skal udgøre en del af grundlaget for en ansøgning til By-, Land- og Kirkeministeriet med henblik på udpegning af sommerhus- og udviklingsområder i et landsplandirektiv.

1.2 Klagen

I sagen indgår klagen af 18. februar 2024.

Planklagenævnet modtog klagen den 23. februar 2024 fra kommunen.

Klageren anfører, at det er en rigtig dårlig ide at udlægge et nyt sommerhusområde ved Hjarbæk. Klageren henviser til, at byggeriet vil ligge inden for kystnærhedszonen, inden for kirkebyggelinjen og i et område, som i kommuneplanen er udpeget som værdifuldt landskab.

Klageren anfører desuden, at kystnærhedszonen skal friholdes for bebyggelse, og at tillægget til planstrategien vil forhindre almenhedens adgang til kysten.

Klageren henviser endvidere til, at de omtalte mål for turisme, erhverv og beskæftigelse vil kunne opnås langt bedre på anden vis. Klageren anfører, at der bør findes en anden anvendelse af arealet, som sikrer naturen, bidrager til øget biodiversitet og bevarelsen af det værdifulde landskab til glæde for både lokale og turister.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.^[1]

Det vil for planer sige, at nævnet blandt andet kan behandle klager over, at vedtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i planlovens kapitel 6 om planers tilvejebringelse. Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som kan efterprøves.

Det fremgår af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 3, at der ikke må udlægges nye sommerhusområder i kystnærhedszonen. Ministeren for byer og landdistrikter kan dog efter planlovens § 5 b, stk. 4, efter ansøgning fra kommunerne, fastsætte regler efter § 3, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., der fraviger § 5, stk. 1, nr. 3, således at der ved lokalplan kan udlægges nye sommerhusområder i kystnærhedszonen under hensynstagen til en række forhold, herunder at offentlighedens adgang til kysten skal sikres og udbygges, samt at nye sommerhusområder skal placeres uden for områder med særlige landskabsinteresser og naturbeskyttelsesinteresser.

Klageren har bl.a. gjort gældende, at offentlighedens adgang til kysten hindres, og at der er tale om et værdifuldt landskab.

Planklagenævnet har ikke kompetence til at vurdere, om offentlighedens adgang til kysten sikres, eller om der er særlige landskabs- eller naturinteresser i det konkrete område, som medfører, at området ikke kan udlægges som et sommerhusområde efter planlovens § 5 b, stk. 4. Planklagenævnet bemærker, at det ikke er kommunen, som ved vedtagelsen af tillægget til planstrategien træffer afgørelse om, at området ikke omfatter arealer med særlige landskabsinteresser, eller at offentlighedens adgang til kysten sikres. Tillægget til planstrategien udgør i denne sammenhæng blot en indstilling til ministeren for byer og landdistrikter, som foretager en vurdering af det område, som kommunen ønsker udlagt, og som herefter eventuelt kan udlægge området til sommerhusområde i et landsplandirektiv. Der er ikke klageadgang til Planklagenævnet i forhold til ministerens beslutning om udarbejdelse af et landsplandirektiv efter planlovens § 5 b, stk. 4.

Planklagenævnet finder herefter, at klagen ikke indeholder retlige spørgsmål vedrørende kommunens afgørelse om vedtagelse af tillægget til planstrategien. Spørgsmålet om, hvorvidt det er en dårlig idé at udlægge et nyt sommerhusområde det pågældende sted vedrører tillæggets indhold, herunder dettes hensigtsmæssighed.

På baggrund af ovennævnte afviser Planklagenævnet at behandle klagen.

3. Afsluttende bemærkninger

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4 i lov om Planklagenævnet.^[2]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 223 af 1. marts 2024.

[2] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Miljøvurderingsloven